

## [Finansministeren.]

afgifter, som iøvrigt hovedsagelig indeholder en forlængelse af bestående afgifter, foreslås nu endvidere, at afgiften af mineralvand forhøjes med 8 øre pr. l, svarende til 2 øre pr. flaske, afgiften af tændstikker foreslås forhøjet fra 3 til 5 øre pr. æske, og som ny afgift foreslås opkrævet 5 øre pr. barberblad, ligesom elektriske barbermaskiner er medtaget under omsætningsafgiften. Disse tre afgiftsforhøjelser anslås at ville indbringe ialt 17 mill. kr.

I forslaget om afgift af konsum-is er afgiften på 50 øre pr. l foreslået fordoblet til 1 kr. Denne forhøjelse vil formentlig betyde omkring 5 øre pr. isvind, og det samlede afgiftsbeløb anslås til 6—7 mill. kr.

Endelig er forlystelsesaafgiften af filmforevisninger foreslået forhøjet fra  $\frac{3}{8}$  til  $\frac{5}{11}$  af entréindtægten, og dette skulle medføre en forøgelse af provenuet på 15 mill. kr. I gennemsnit vil forhøjelsen udgøre omkring 25 øre pr. billet. Samtidig er dog foreslået en nedgang i afgiftsprovenuet fra de små biografer, som kan anslås til at ville koste en 700 000 kr. årlig.

Samtlige de sidst nævnte forhøjelser, hovedsagelig vedrørende bestående afgifter, er anslået at ville indbringe et årligt merprovenu på ca. 180 mill. kr. Beløbet er foreslået indsat på den før nævnte fælles opsparingskonto i nationalbanken. Såfremt de her hensatte beløb ikke alle finder anvendelse til indløsning af sparebeviser med påløbne renter, er et eventuelt resterende beløb foreslået afskrevet på reguleringskontoen i Danmarks Nationalbank. Herigennem skulle være givet udtryk for, at de samlede ny afgiftsbeløb hverken nu eller senere skal anvendes til dækning af løbende udgifter for staten. Beløbene skal enten føres tilbage til befolkningen ved indløsning af sparebeviserne eller afskrives på reguleringskontoen.

Jeg skal herefter omtale den direkte beskatning for det kommende finansår.

De tre lovforslag vedrørende udskrivning af indkomst- og formueskat til staten, af værneskat og af tillægsindkomstskat svarer ganske til de for indeværende skatteår gældende love. Den uændrede forlængelse må ikke tages som udtryk for, at regeringen

ikke ønsker reformer på dette område gennemført så hurtigt som muligt, men tiden til det nye skatteårs begyndelse er nu så kort, at man ikke har ønsket at rejse diskussion herom på nuværende tidspunkt.

På et enkelt område er der dog fremsat ønske om ændringer i grundlaget for statsindkomstskatten. Jeg tænker her på de drøftelser, som fornylig har fundet sted i finansudvalget vedrørende de ekstraordinære afskrivninger.

Forslaget til lov om investeringsfonds må ses på baggrund heraf.

Fra erhvervsside er fremført ønske om indførelse af regler om skattefri henlæggelser til senere investering som et supplement til de gældende afskrivningsregler. Den forrige regering nedsatte derfor i oktober 1952 et udvalg med den opgave at undersøge, om de gældende regler om ekstraordinære skattefri afskrivninger og opgørelse af varelagre burde opretholdes eller afløses af permanente regler. Udvalget skulle tillige overveje spørgsmålet om forlods afskrivning på fremtidige anskaffelser gennem skattefri henlæggelser til investeringsfonds. Under den nu rådende økonomiske situation har regeringen ikke ment det rigtigt at afvente resultatet af udvalgets undersøgelser, idet situationen efter vor opfattelse nødvendiggør, at der snarest indføres sådanne ændringer i de gældende regler, at det også ad denne vej vil være muligt at lægge en dæmper på efterspørgslen.

Reglerne om ekstraordinære afskrivninger og om opgørelse af varelagre har igenem en årrække været fastsat af finansministeren i henhold til tekstanmærkninger på de årlige finanslove. Det er regeringens agt at stramme de nugældende bestemmelser. En sådan ændring må forekomme velbegrundet, da de gældende vidtgående afskrivningsmuligheder kan bevirke, at der ud fra rent skattemæssige hensyn foretages anskaffelser, som det navnlig med de nuværende valutavanskeligheder vil være hensigtsmæssigt at bremse. Ændringerne vil først og fremmest tage sigte på dispositioner, der foretages efter begyndelsen af de kommende finansår, men jeg finder det nødvendigt, at der tillægges bestemmelserne virkning allerede fra i dag. Det må ellers forudses, at tiden indtil 1. april vil blive